

Kritika - Óz, a hatalmas

2013 március 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Bár mintha kevesebb jutna bel?lük erre az évre, továbbra is a remake-ek és átiratok korát éljük a mozi világában, azonban ezek a filmek – bármilyen szomorú is ezt kimondani – egyre gyengébb színvonalat képviselnek.

Egy remake elkészítését els?sorban azzal szokták magyarázni, hogy az eredeti m? óta rengeteg id? eltelt, és

nemcsak a mondanivaló kopott meg, hanem az akkori technika is, vagyis szükségszer?, hogy új köntösbe bújtatva, és történetileg is kissé felfrissítve szülessen újjá egy-egy klasszikus darab. A külcsín viszont nem minden, az ötlet hiányát nem képes teljes mértékben elkend?zni, és ezek a futószalagon érkez? feldolgozások bizony nem sok új ötletet tudnak felmutatni, csupán megpróbálnak sütkérezni az el?d dicsfényében. Némelyik alkotás persze egész jól sikerült, viszont a többség inkább bukásnak tekinthet?, ám ennek ellenére a közönséget ez a tény nem igazán befolyásolja, mert rendre bizalmat szavaz az újabb és újabb daraboknak. A gyártókat pedig mintha nem nagyon érdekelné a közönség véleménye, csupán a kasszába befolyó pénz, amelynek mértéke a gyengébb filmek esetében azért er?sen kérdéses. De láthatóan nagy a bizakodás a stúdiók berkeiben, mert rendületlenül nyomják ezt az irányt, és egymás után húzzák ki a kalapból az újabb feldolgozásra váró „áldozatot”.

THE WIZARD
DISNEY
OZ
THE GREAT AND POWERFUL
IN CINEMAS SOON
IN DISNEY DIGITAL 3D, REALD 3D AND IMAX 3D

Legutóbb az *Óz, a nagy varázsló* történetét vették el?, hogy egy kicsit megdolgozzák, és átformálják egy biztos pénzforrássá. Az eredeti film, az 1939-es darab, abszolút klasszikus, felejthetetlen darab – kedves, bájos, szerethet? –, még ha mai szemmel nézve már minden tekintetben elavultnak is hat. De még ma is nagyon sokan emlékeznek rá, viszont err?l az új verzióról néhány év múlva már nem sokat fognak beszélni, aztán még egy-két év, és örökre elfelejti a közönség. Holott nem kellett volna sok ahhoz, hogy az *Óz, a hatalmas* cím? új változat is jó, és emlékezetes filmmé váljon. Az ötlet, miszerint egészen odáig nyúlik vissza a történet, hogy megismerhetjük a Smaragdváros mélyén rejt?z? titokzatos varázsló el?életét, egyáltalán nem rossz, viszont a megvalósítás már közel sem ennyire egyértelm?. Azt talán túl nagy merészség kijelenteni, hogy rossz film lett a végeredmény, de az elgondolásban rejl? lehet?ségek jó részét nem, vagy csak nagyon mérsékelten használja ki, így b?ven hagy kívánnivalót maga után. A kritikák zöme egyértelm?en a rendez? Sam Raimit teszi felel?ssé a film kudarcáért, de ez kissé igazságtalan, hiszen a forgatókönyvírók és maga a Disney stúdió is alaposan érintettek ebben. Amúgy meg a film sem olyan vészes, mint sokan panaszolják.

A történet 1905-ben indul, egy vándorcirkuszban, ahol Oscar – vagy ahogy m?vésznevén ismerik, Óz – olcsó

b?vészmutatványokkal lép fel. Nemcsak a m?sora, de az egész élete egy nagy szemfényvesztés; nincsenek igazi barátai, csal, hazudik, és szédíti a n?ket, de valahogy mindig minden szorult helyzetb?l kibeszéli magát. Azonban a szerencse sem kísérthet? örökké, ezért menekülni kényszerül, viszont a léggömbje belekeveredik egy tornádó tölcsérébe, amelyb?l úgy fest, nincs menekvés. Óz mégis túléli a vihart, ám amikor magához tér egy mesés, de ismeretlen helyen találja magát, amelyhez foghatót még sosem látott. Szerencséjére találkozik Theodorával, aki mesélni kezd neki err?l a különleges birodalomról, és kiderül, hogy Óz lesz annak az uralkodója, ha beteljesíti a próféciát, és legy?zi a gonosz boszorkányt. Az egyetlen bökken?, hogy miközben mindenki komoly hatalommal bíró varázslónak tartja ?t, Óz nem több vásári mutatványosnál, akinek a trükkjei aligha állhatják meg a helyüket boszorkányok hatalmával szemben. S hogy a helyzet ne legyen ennyire egyszer?, a boszorkányok sem egészen azok, akiknek mondják magukat. Ha ép b?rrel szeretné megúszni ezt az egyre veszélyesebbé váló kalandot, akkor élete legnagyobb mutatványát kell el?adnia.

Bár a látvány annyira borzasztóan giccses, hogy szinte lefolyik a vászonról, mégis nagyon sokat tesz hozzá a

filmhez. Élénk színek, és mesés tájak jellemz?ek Óz birodalmára – színes, elnagyolt növények, illetve különös és szokatlan teremtmények mindenfelé, azonban az egész mégis ismer?snek, barátságosnak t?nik. Persze az ennyire el?térbe helyezett látvány – f?leg, ha ennyire cukormázas – nem mindenkinek tetszik, és bármennyire is szépnek hat a vásznon, az emberben felmerül a gondolat, hogy a készít?k egy kicsit öncélúan dúskáltak a látványban. Ez leginkább a film 3D-s verziójában domborodik ki, mert egy-két jelenetr?l ordít, hogy csak azért kerültek bele a filmbe, mert roppant látványosan hatnak; ha a történet nem túl jó, legalább a látvány legyen az, vélhették az alkotók. Ez sok esetben meg is állja a helyét, els?sorban az olyan jelenetekben, ahol nagy totálképekben a táj dominál, viszont az akciójeleneteket elég rosszul sikerült megkomponálni, és látványban sem mutatnak sokat. Egy szó, mint száz, a CGI jól m?ködik – egy-két apróságtól eltekintve –, azonban annyira nem er?s, hogy elvigye a hátán a filmet. Mivel már biztosan tudható, hogy lesz folytatása a történetnek, felcsillan bennünk a remény, hogy a következ? epizód jobb, tartalmasabb, és élvezetesebb lesz.

Ahogy a történetben is, úgy a karakterekben is túl sok maradt benne, sajnos Raimi nem tudta jól ábrázolni az egyes karakterek jellemét. Talán Óz esetében végezte a legjobb munkát, hiszen a karakterben minden benne van, ami egy ilyen szemfényveszt?höz szükséges – a nagy mágus önz?, öntelt, hazug, és meglehet?sen gyáva is –, ám a történetvezetés során bekövetkez? jellemfejl?dés egyáltalán nincs meg. Óz rossz emberb?l jó emberré változik, de sem az okokra, sem a miértekre nem kapunk választ, és ez nagy hiányosság. Pedig James Franco jól mozog a szerepében; alakításának minden mozdulatából árad a sunyiság, azonban a dramaturgia hiányosságai miatt ? sem tudja tökéletesen megvalósítani Óz karakterét. A boszorkányok sablonosak és üresek – Glinda, a jó boszorkány szép ugyan, de borzasztóan nyálas, Evanora, a gonosz teljesen színtelen, igazi gonoszságnak még csak a csírája is hiányzik bel?le, míg Theodora, aki végül a legromlottabbá válik, nem igazán találja a helyét.

Amikor a düh miatt átváltozik gonosszá, egy kicsit többet és félelmetesebbet vártunk volna annál, hogy Mila Kunis arcát befestik zöldre. A számítógép által generált kiegészít? karakterek – Óz majom segédje, illetve a porcelán kislány – nem rosszak, de nincs igazi funkciójuk. Mindketten lehetnének poénok forrásai, de ebb?l csak kevés van, és azok sem a legemlékezetesebbek.

Mindezek ellenére az *Óz, a hatalmas* nézhet? a film. Nem szabad sokat várni t?le, és akkor nem érheti a néz?t nagy csalódás. A történet nem bonyolult, és nincsenek benne magvas gondolatok; hacsak annyi nem, hogy még a legmegátalkodottabb hazudozó is lehet jó ember a lelke mélyén, ha rákényszeríti a sors. Kedves mesefilm; nem több, nem kevesebb. Nem tartozik a kötelez?en megtekintend? filmek közé, ám aki úgy érzi, hogy szívesen elmerül

az ilyen egyszer? mesefilmek világában, az bátran nézze meg.

http://fictionkult.hu - RV

Ajánló